

ДО

**ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ**

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

от Комисията по чл. 29 от Наредба за символите и наградите на Община
Велико Търново

**ОТНОСНО: Удостояване със звание „Почетен гражданин на град Велико
Търново”**

Уважаеми общински съветници,

Комисията проведе заседание на 15.03.2021 г., на което бяха разгледани постъпилите номинации за удостояване със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново”. Комисията предлага със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново” да бъдат удостоени проф.

д-р на историческите науки Милко Палангурски и посмъртно – Българските генерали, родени във Велико Търново и произведени в звание до 1945 г.

Проф. д-р Милко Палангурски е изследовател на модерната българска история. Научната му дейност е свързана и с активна обществена дейност за превръщане на Велико Търново в център на националната политика и на културната карта на страната. Той е сред инициаторите и автор на мотивирани предложения за обявяване на 22 септември – Ден на независимост за официален празник. Възстановяването на този празник превърна Велико Търново в център на националните тържества. Проф. д-р Милко Палангурски е деен участник за реализиране на идеята Велико Търново да бъде обявен за ИСТОРИЧЕСКА И ДУХОВНА СТОЛИЦА НА БЪЛГАРИЯ. Един от най – важните актове в съвременната история на Велико Търново, който чертае много перспективи за бъдещото развитие на града и региона. Проф. Палангурски е сред основните организатори на честванията по случай 140 години от Търновската конституция.

Посмъртното удостояване със званието „Почетен гражданин“ на генералите, родом от Велико Търново е израз на обществено признание на приноса им в изграждането и утвърждаването на българската държава и армия. Всеки от тях е родово, професионално и обществено свързан с Велико Търново. Със своите дела те са прославили Велико Търново и ние, като техни наследници, ще отдадем своята почит пред тях с това последно за тях звание.

С оглед на гореизложеното, предлагаме Великотърновски общински съвет да вземе следното

РЕШЕНИЕ:

На основание чл. 21, ал.1, т. 22 от ЗМСМА и чл. 30 от Наредба за символите и наградите на Община Велико Търново, Великотърновски общински съвет:

I. Удостоява със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново“

проф. д-р на историческите науки Милко

Палангурски

I.

II. Удостоява посмъртно със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново“

Българските генерали, родени във Велико Търново и произведени в звание до 1945 г.

1. Генерал – майор Сава	Муткуров /1852-1891/;
2. Генерал – лейтенант Атанас	Атанасов /1891 – 1944/;
3. Генерал – лейтенант Никола	Михов /1891-1945/;
4. Генерал – майор Рашко	Атанасов /1885 – 1945/;
5. Генерал – майор Никола	Недев /1886 – 1970/;
6. Генерал – майор Иван	Сарафов /1856 – 1935/;
7. Генерал – майор Димитър	Недялкович /1858 – 1928/;
8. Генерал – майор Иван	Паскалев /1860 – 1941/;
9. Генерал – лейтенант Иван	Фичев / 1860 - 1931/;
10. Генерал – майор Рашко /Рашо/	Георгиев / 1863 – 1939/;
11. Генерал – лейтенант Христо	Недялков /1864 – 1930/;
12. Генерал – майор Атанас	Минчев /1865 – 1936/;
13. Генерал – майор Михаил	Георгиев /1865 – 1923/;
14. Генерал – майор Христо	Бояджиев /1865 – 1939/;
15. Генерал – майор Боян /Белю/	Христов /1866 – неизв./;
16. Генерал – майор Асен	Николов /1867 – 1929/;
17. Генерал – майор Иван	Марков /1869 – 1940/;
18. Генерал – майор Стефан	Славчев /1869 – 1965/;
19. Генерал – майор Петър	Ганчев /1874 – 1951/;
20. Генерал – лейтенант Иван	Семерджиев /1877 – 1959/;
21. Генерал – майор Константин	Григоров /1878 – неизв./;
22. Генерал от пехотата Константин	Соларов /1881 – 1959/;

23. Генерал – лейтенант Никола	Марков /1888 – 1974/;
24. Генерал – майор Иван	Иванов /1886 – 1964/;
25. Генерал – лейтенант Никола	Хаджипетков /1891 – 1949/;
26. Контраадмирал Сава	Иванов /1891 – 1958/;
27. Генерал – майор Никола	Алексиев /1894 – 1978/;
28. Генерал – майор Стефан	Бояджиев /1895 – 1972/;
29. Генерал – лейтенант Георги	Марков /1886 – 1966/;
30. Генерал – майор Иван	Попов /1868 – 1925/;
31. Адмирал Сава	Стефанов /1884 – 1970/;
32. Генерал – майор Иван	Тулешков /1886 – 1959/;
33. Генерал – майор Христо	Антонов /1886 – 1958/;
34. Генерал – майор Михаил	Беджев /1893 – 1978/;
35. Генерал – майор Крум	Колев /1890 – 1970/;
36. Генерал – майор Петър	Атанасов /1880 – неизв./;
37. Генерал – майор Димитър	Узунов /1884 – неизв./;

Приложение:

- 1.Предложение, Вх. № 1132/18.02.2021 г. от Йордан Цветанов;
- 2.Предложение, Вх. № 1143/24.02.2021 г. от Светлин Радев и от името на служителите на дирекция „Държавен военноисторически архив“;

С уважение: |
ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА

до: Комисия по За. 29
от НСНОВТ

12.03.21

ДО

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

94111-1291-1/170221

От ЙОРДАН ЙОРДАНОВ –
гражданин на Община Велико Търново,
живущ в гр. _____

ул. "Цанко Церковски" № 37 ет. 6, офис 18

За удостояване със званието
„почетен гражданин на Велико Търново“
на проф. д-р на историческите науки
МИЛКО ПАЛАНГУРСКИ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ,

УВАЖАЕМИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

Съгласно Правилник за символите, печата и отличията на Община Велико Търново, със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“, се удостояват граждани с особени заслуги към града и общината във всички области на общественно-икономическия живот. Званието се присъжда по повод празника на града 22 март и в изключителни случаи.

Милко Палангурски завършва висшето си образование в Историческия факултет на ВТУ през 1985 г. След една година учителстване в Икономическия техникум във В. Търново, той става дългогодишен преподавател в Историческия факултет. Академичната му дейност започва през 1986 г. като асистент и преминава през всички академични степени – старши асистент (1989), главен асистент (1992), доцент (1997), а от 2011 г. е професор по Нова българска история. През 1992 г. защитава научната и образователна степен „доктор“, а от 2011 г. е носител на най-високата научна степен „доктор на историческите науки“.

Заемал е редица академични длъжности: зам.- декан на Историко-юридически факултет (1999 – 2003), зам.- ректор по Управление на качеството и акредитацията (2003 – 2007) и зам.- ректор по научната дейност (2019); ръководител Катедра „Нова и най-нова история на

В. № 1132/18.02.2021 г.
до: Комисия за община
В. Търново за
становище
17.02.21

България" (2007 – 2011), Председател на Общото събрание на Исторически факултет (2011 – 2015).

Проф. Милко Палангурски е изследовател на модерната българска история, като неговите научни интереси се движат в различни направления: партийно-политическата система, избирателния процес, дипломатическата история на България, стопанството на страната, персоналната история. Автор е на 11 монографии и над 100 научни студии, статии, рецензии и отзиви. Автор е на няколко общи истории на България, стопанската история, както и на действащите в различни периоди от времето и сега учебници за 7-ми и 10-ти клас за основните и средните училища. Член на редакционни колегии и научни списания в университетите във В. Търново, Льов и Харков.

Неговите научни дирения са и неразривно свързани с историческата съдба на града. Една от монографиите му е посветена на Ст. Стамболов: „Избори по Стамболовисти“ (1887-1994 г.). - 2008, а други две на дейността и членовете на Учредителното Народно събрание от 1879 г.: „Учредителите. Участниците в Учредителното Народно събрание в Търново“ (10.II.-16.IV.1879 г.) - 2014 и „Бащите на Българската конституция. Мрежата на националната тъкан“- 2019.

Проф. Палангурски е активен пропагандатор на историческото познание като участник в телевизионни предавания, създаването на документални филми, посветени на историята на Велико Търново и неговата роля и място в националната съдба.

Тази му научна дейност е свързана и с активна обществена дейност за превръщане на Велико Търново в център на националната политика, културната карта на страната и туристическата привлекателност на старата столица. През 90-те години на XX век той е сред инициаторите и председател на сдружение „Независимост“, както и автор на всички мотивирани предложения за приемане на 22 септември за официален празник. Резултатът идва на 10.09.1998г., когато 38-то Народно събрание с допълнението на чл.154 ал.1 от КТ обявява 22 септември- Ден на независимостта на България, за официален празник. Възстановяването на този празник успя да превърне Велико Търново в център на националните тържества през месец септември и да възстанови статута на Велико Търново като естествен център на националните тържества. От тогава до сега всяка година градът ни се посещава от най-високите ръководители на България – президент, председател на Народното събрание, министър-председател, народни представители, посланици и др.

От над 20 години проф.Палангурски е ръководител на научните прояви и инициатор на празнуването на кръглите годишнини по повод изработването и приемането на Търновската конституция. Тези събития се посещават от много чуждестранни гости.

През 2019г. Милко Палангурски е сред инициаторите и деен участник за реализиране на 140- годишната идея на Драган Цанков и Цани Гинчев град Велико Търново да бъде обявен за ИСТОРИЧЕСКА И ДУХОВНА СТОЛИЦА на България с решение на Народното събрание от 12 април 2019 година. Това е един от най-важните актове в съвременната история на Велико Търново и чертае много перспективи за бъдещото развитие на града и региона. Проф. Палангурски е сред основните организатори на честванията по случай 140 г. от Търновската конституция, които бяха повод в града да се проведе тържествено заседание на Народното събрание, на което присъства почти целият състав на Министерския съвет.

Проф.Палангурски има особени заслуги и решаваща роля при удостоверяването на Председателя на комисията за демокрация чрез право на Съвета на Европа, известна като Венецианската комисия – г-н Джани Букикио с титлата д-р хонорис кауза на ВТУ.

Проф.Палангурски има особени заслуги и за провеждането на първото изнесено заседание на Конституционния съд на Република България, състояло се в музей „Възраждане и Учредително събрание“, на което присъстваха президентът на Република България Румен Радев, председателят на Народното събрание Цвета Караянчева, председателят на Върховния административен съд Георги Чолаков, главният прокурор Сотир Цацаров, председателят на Висшия адвокатски съвет Ралица Негенцова.

На 10.09.2019г. в Европейския парламент в Брюксел, в рамките на честванията по случай 140 годишнината от Търновската конституция, книгата професор Палангурски – „Бащите на българската конституция“ е подарена на евродепутатите. Книгата е налична в библиотеките на Европейския парламент, Европейската комисия, Съда на европейския съюз и други институции.

Като имам предвид изложеното по-горе, считам, че професор, д-р на историческите науки Милко Стоянов Палангурски има особени заслуги за издигане авторитета на град Велико Търново в национален и международен мащаб и предлагам да бъде удостоен със званието ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО, което той напълно заслужава.

Гр.Велико Търново
16.02.2021 г.

С уважение: ✓

-кзн вх. № 1132/18.02.21

12.03.21

	ОБЩИНА В.ТЪРНОВО ПОЩ. КОД 5000
РЕГИСТРАЦИОНЕН ИНДЕКС И ДАТА	
48-889-1 / 01.03.21	

„ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО“

ДО

КОМИСИЯТА ЗА ИЗБОР НА

„ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО“

ПИСМО ЗА ПОДКРЕПА

от КОМИТЕТ „ГЕНЕРАЛ САВА МУТКУРОВ“, представлявано от Проф. Георги Камарашев, в качеството му на председател на комитета.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Ние членовете на Комитет „Генерал Сава Муткуров“:

1. Проф. Георги Камарашев
2. Проф. Михаил Харалампиев
3. Проф. Милко Палангурски
4. Доц. Марко Златев
5. Майор Иванка Георгиева
6. Адвокат Николай Илчев
7. Венелин Иванов

Подкрепяме предложението, направеното от г-н Йордан Цветанов, проф. Милко Палангурски да бъде удостоен със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“!

Проф. Милко Палангурски е не само историк, имащ нелеката задача да осветлява и пропагандира истинската история на България, не само човек с дългогодишна академична дейност, не само автор на редица трудове, а и неуморен деец в различни обществени каузи допринесли за повишаване на авторитета на Велико Търново.

25.02.2021 година

Гр.В.Търново

Председател на Комитет „Генерал Сава Муткуров“:

> (проф. Г. Камарашев)

ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
ОБЩНСКИ СЪВЕТ

В. № 1143/24.02.2021

ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „АРХИВИ“

Дирекция „Държавен военноисторически архив“

№ 1133
23.02.21/200.21

ДО
Г-Н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
ОБЩНСКИ СЪВЕТ

до: Комисия за за. 29
от НС ЧО ВТ

24-372-1/23.02.2021
до: Комисия за обш. 42
В. Търново за
стажировка

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

от

Светлин Радев

Директор на Дирекция „Държавен военноисторически архив“

ОТНОСНО: Удостояване със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“, посмъртно, на българските генерали, родени във Велико Търново и произведени в звание до 1945 година.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН СПИРДОНОВ,

Предлагам посмъртно да бъдат удостоени със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“ българските офицери, родени във Велико Търново, и произведени в генералско звание до 1945 година.

Предложението е и от името на служителите на дирекция „Държавен военноисторически архив“, съхраняващ документалното наследство на Българската армия, и във връзка със седемдесет годишнината на ДВИА и Държавните архиви.

Посмъртното удостояване със званието „Почетен гражданин“ на генералите, родом от Велико Търново, е израз на обществено признание на приноса им в изграждането и утвърждаването на Българската армия като крепител на държавата и нацията, на героизма и себеприносянето им във войните.

Предложението е в духа на проявяваната последователност на ръководството на Община Велико Търново за отдаване на дължимата почит и уважение към великотърновци,

допринесли с делата си за издигане авторитета на старата столица и поддържане на култа към нея.

Всеки от офицерите е родово, професионално и обществено свързан с Велико Търново. Наш дълг е да пазим спомена за тях и да им дадем полагащото им се признание.

Предложението обхваща следните български офицери:

1. Генерал-майор Сава Муткуров (1852-1891)

Роден през 1852 г. във Велико Търново. Учи във Военномедицинско училище в Цариград и Юнкерското пехотно училище в Одеса.

Служи в руската армия; доброволец в Сръбско-турската война; Българската земска войска; в Главния щаб на милицията и жандармерията на Източна Румелия; Участник в Съединението. Член на временното правителство на Южна България. Началник на Търново-Сейменския отряд; началник на Царибродската позиция; командир на 2. дивизия; командир на 5. пехотна бригада и Пловдивския гарнизон; Главнокомандващ; Регент; Военен министър; Инспектор на пехотата.

Награди: Орден "За храброст" I-ва степен и IV-та степен, 2-ри клас;

Орден "Св. Александър" I-ва степен без мечове и II-ра степен с мечове;

Руски орден "Св. Станислав" IV-та степен; Руски орден "Св. Ана" IV-та степен;

Орден "За заслуга" - сребърен.

2. Генерал-лейтенант Атанас Атанасов (1891-1944)

Роден през 1891 г. във Велико Търново. Завършва военно училище в София, картечно училище при Първа армия, Щабофицерски курс на Военното училище и Военна академия в София. Служи в 18. пехотен полк; 2. бригада на 5. пехотна дивизия; инструктор в Школата за запасни подпоручици; началник-щаб на 4. армейска област; началник на Пехотната школа и редактор на списание „Съвременна пехота“; командир на 5. пехотна дивизия; командир на Прикриващия фронт; командир на 4. Армия.

3. Генерал-лейтенант Никола Михов (1891-1945)

Роден през 1891 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище и Военната академия в София.

Служи във Военното училище; адютант в Артилерийския отдел при МВ, командир на 7. дивизионен артилерийски полк; редактор на списание "Артилерийски преглед"; командир на 3. пехотна дивизия; началник на Военното училище; командир на 5. армия; командир на 1. армия; Министър на войната; Регент.

Награди: Орден "За храброст" 4-та степен, 1-и и 2-и клас; Орден "Св. Александър" 3-та степен и 4-та степен; Орден "За военна заслуга" 2-ра степен; Германски орден "Железен кръст"; Унгарски орден "За унгарска заслуга на военна лента".

Автор: "Атаката на Източния сектор на Одринската крепост и атаката на Тутраканската крепост. Изводи по теорията за атака на предварително укрепен позиция" ; "Дневник 19.09.1943-07.09.1944" .

4. Генерал-майор Рашко Атанасов (1885 -1945)

Роден през 1884 г. във Велико Търново. Завършва Военната гимназия, Военното училище и Военната академия в София.

Служи в 50. пехотен полк; старши адютант в 5. пехотна дивизия; началник на 5. пограничен сектор; главен редактор на военни издания; командир на 18. пехотна дружина; началник-щаб на 6. пехотна дивизия; началник-щаб на 1. военноинспекционна област; началник на Школата

за запасни офицери; Инспектор на пехотата. Министър на вътрешните работи; председател на спортния съюз "Юнак"; председател на Българския олимпийски комитет; народен представител в XXV ОНС.

Автор: "Сръбско-българската война 1885"; "Тактиката и командването на пехотната единица"; "Пехотният войник и отделният командир в боя"; "Нощна тактика"; "Генералът от пехотата Иван Фичев".

5. Генерал-майор Никола Недев (1886 -1970)

Роден през 1886 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София и Военна академия в Брюксел.

Служи в Софийският крепостен батальон; в щаба на 8. пехотна дивизия; адютант, началник на оперативната секция на 9. пехотна дивизия; началник на щаба на 1. пехотна дивизия; Военно аташе в Рим, Атина и Анкара; командир на 14. пехотен полк; началник на щаба на 1. военноевропейска област; командир на 8. пехотна дивизия; началник на 4. военноевропейска област; председател на Военноисторическата комисия при Министерството на войната; министър на вътрешните работи и народното здраве; ръководител на Българския колоездачен съюз.

Награди: орден „За храброст“, IV ст., 1 кл.; орден „Св. Александър“, V ст., с мечове в средата; орден „За военна заслуга“, IV ст.

Автор: "Дойранската епопея 1915-1918"; "България в Световната война 1915-1918"; "Освобождението на София"; "Националната гордост"; "Освободителните войни 1877-1878, 1885, 1912-1913, 1915-1918"; "Военно-критически бележки върху критиката на книгата "Дойранската епопея"; "Боевете при Плевен"; "Операциите в Македония. Дойранската епопея".

6. Генерал-майор Иван Сарафов (1856 -1935)

Роден през 1856 г. във Велико Търново. Завършва юнкерското пехотно училище в Одеса и Николаевска генералщабна академия в Санкт Петербург с пълно отличие.

Военна служба: доброволец в Руската армия ; Българското опълчение: Източнорумелийската милиция; Командир на 8. пехотен полк; началник на Административния отдел в МВ; началник-щаб на 1. пехотна дивизия; командир на 10. пехотен полк; командир на 8 и 3. пехотни дивизии; пълномощник на българското правителство към главнокомандващия въоръжените сили на Южна Русия ген.Деникин.

Награди: орден "За храброст" III-та и IV-та степен, 2-ри клас; орден "Свети Александър" III-та степен с мечове; орден "За военна заслуга" III-та степен с военно отличие;

Руски "Георгиевски кръст" IV-та степен, 2-ри клас; Руски орден "Св. Анна" I-ва степен с мечове; Руски орден "Св. Светослав" I-ва степен.

7.Генерал-майор Димитър Недялкович (1858 -1928)

Роден през 1858 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище.

Служи в 9. Търновска и 11. Орханийска пеши дружини; 6. пехотен полк.

Командир на новосъздадения 18. пехотен полк; началник на Канцеларията при Военното министерство; председател на ликвидационната комисия към Главното интендантство; началник на тилового управление на 1. армия.

Награден с Кръст за независимостта на България.

8.Генерал-майор Иван Паскалев (1860 -1941)

Роден през 1860 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София.

Служи като командир на 13.,6.,10. и 7. пехотни полкове; командир на 1. бригада на 3. пехотна

дивизия; председател на тържната комисия в Главното интендантство. Награден е с Народен орден „За военна заслуга“, III ст.

9. Генерал-лейтенант Иван Фичев (1860 - 1931)

Роден през 1860 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София, Висша военна школа в Белгия и Генералщабната академия в Торино. Внук на майстор Колю Фичето. Служи в Българското опълчение; Военното училище в София; 20. пехотна дружина; Участва в отбраната на Видин; 6. пехотен полк; преподавател по тактика в дивизионната учебна команда на 1. пехотна дивизия; началник на Учебното бюро при ВМ; инспектор на класовете и преподавател във Военното училище; началник на Оперативен отдел при Щаба на армията; командир на 6. пехотен полк; началник-щаб на 1. пехотна дивизия; помощник-началник Щаба на армията; началник на 2. пехотна дивизия; началник на Щаба на армията; началник на Щаба на Действащата армия. Подписва примирието в Чаталджа с Турция и мирния договор в Букурещ. Началник на 3. военноинспекционна област; Министър на войната. Издава вестник „Народна защита“; редактор на списание „Военен журнал“; редактор на вестник „Военни известия“; действителен член на Българската академия на науките; пълномощен министър в Румъния.

Награди: Орден "За храброст" II-ра степен; Орден "Св. Александър" II-ра степен без мечове, III-та степен и V-та степен; Орден "За военна заслуга" I-ва и III-та степен на обикновена лента; Сребърен медал "За наука и изкуство; Френски орден "Почетен легион" IV-та степен; Италиански орден "Корона" III-та степен; Румънски орден "Звезда" III-та степен; Персийски орден "Лъв и слънце" II-ра степен.

Автор: "Ръководство за редовите и унтерофицерите в българската война";

"Военно-исторически очерк на Сръбско-българската война"; "Планинска война"; "Военната история и методът за нейното изучаване"; "Македонският въпрос"; "Ляоян.

Военноисторическа студия, според руски и японски официални сведения"; "Лични спомени за всеобщата Европейска война"; "Висшето командване през Балканската война 1912 г. от началото на войната до Чаталджа включително"; "Чаталджа. Тактическа студия"; Плановите за война с Турция през Балканската война"; "Мемоари по Балканската война 1912-1913 г."; "Новият Германски кавалерийски устав", "Кавалерията пред армиите. Критика и библиография" и др.

10. Генерал-майор Рашко (Рашо) Георгиев (1863 - 1939)

Роден през 1863 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище.

Служи в 6. и 17. пехотни полкове. Командир на 13. и 34. пехотни полкове и на 1. бригада от 5. пехотна дивизия.

Награден е с Орден „Св. Александър“, III степен с мечове в средата.

11. Генерал-лейтенант Христо Недялков (1864 - 1930)

Роден през 1864 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София. Член на Съюза на българските учени, художници и писатели.

Служи в 4. пехотна дружина; в 4., 9., 21., 18. и 6. пехотни полкове; интендант на 4. пехотна дивизия; началник на 21. полково окръжие; комендант на София; командир на 24. пехотен полк; командир на 6. пехотен полк; командир на 1. бригада от 1. пехотна дивизия; командир на 1. пехотна дивизия; началник на Пограничната стража.

Награди: Орден "За храброст" II-ра и III-та степен, 1-ви клас; Орден "Свети Александър" II-ра и III-та степен с мечове по средата, V-та степен без мечове; Орден "За заслуга" IV-та степен на обикновена лента; 5-ти клас на обикновена лента.

12. Генерал-майор Атанас Минчев (1865 -1936)

Роден през 1865 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София и Академията на Генералния щаб в Торино.

Военна служба: 4. и 6. пехотни полкове; командир на 2. пехотен полк; началник-щаб на 5. пехотна дивизия; командир на 1. бригада на 4. пехотна дивизия; командир на 4. пехотна дивизия.

Награди: Орден „За храброст“ IV степен; Орден „Св. Александър“ III степен с мечове по средата, V степен без мечове; Орден „За заслуга“ на обикновена лента.

13. Генерал-майор Михаил Георгиев (1865 -1923)

Роден през 1865 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище.

Служи в 18. пехотен полк; адютант на военния министър; в Главното интендантство и като началник на жандармерията; началник на Военно-съдебната част на 1. армия.

Награден с орден „За военна заслуга“, III степен, без военно отличие.

14. Генерал-майор Христо Бояджиев (1865- 1939)

Роден през 1865 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище. Служи в 10. резервен полк, началник на 20. полково военно окръжие; командир на 12. пехотен полк, на 3. бригада от 7. пехотна дивизия, на 3. бригада от 4. пехотна дивизия. По-късно командва 2. бригада от 5. пехотна дивизия и 2. бригада от 8. пехотна дивизия.

Награден е с Военен орден „За храброст“ IV степен 1 клас и III степен 2 клас.

15. Генерал-майор Боян (Белю) Христов (1866 -неизв.)

Роден през 1886 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София.

Служи във Военното училище, 18., 4. и 45. пехотни полкове; командир на 18. пехотен полк; командир на 2/5. бригада.

Награди: Орден "За храброст" IV степен, 1 и 2 клас; Орден "За военна заслуга" V степен; Орден "За заслуга".

16. Генерал-майор Асен Николов (1867 - 1929)

Роден през 1867 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище и Щаб-офицерски курсове. Служи в 3. пехотен полк; Военното училище; началник на 31. полково окръжие; командир на 19. и 70. пехотни полкове; командир на 3. дружина от 34. пехотен полк; началник на 4. дивизионна област; командир на 1. бригада от 6. пехотна дивизия; командир на 12. и 2. пехотни дивизии ; началник на 4. дивизионна област;

Награди: Орден "За храброст" III-та и IV-та степен, 1-ви клас, IV-та степен, 2-ри клас и IV-та степен със знак за отличия; Орден "Свети Александър" IV-та степен с мечове по средата, V-та степен без мечове; Орден "За военна заслуга" 5-ти клас на обикновена лента.

17. Генерал-майор Иван Марков (1869 -1940)

Роден през 1869 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София.

Служи в 7. и 6. пехотни полкове; 1., 4. и 5. артилерийски полкове; Софийски крепостен батальон; Планинската артилерийска бригада; командир на 13. и 3. артилерийски полкове; командир на 2. артилерийска бригада; началник на артилерията на 1. армия.

Награди: Орден "За храброст" III-та и IV-та степен, 2-ри клас; Орден "Свети Александър" III-та и IV-та степен с мечове по средата; Орден "За военна заслуга" 5-ти клас на обикновена лента; Орден "За заслуга" на обикновена лента.

18. Генерал-майор Стефан Славчев (1869 – 1965)

Роден през 1869 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София и Артилерийската и инженерна апликационна школа (академия) в Турин.
Служи в 5. и 4. артилерийски полкове; Софийски артилерийски арсенал; преподавател във Военното училище и в Школата за запасни подпоручици; помощник-началник на техническото отделение в Артилерийската инспекция; командир на Софийския крепостен батальон; командир на тежката артилерия и началник на артилерията на 3. армия; началник на Техническия отдел в Артилерийската инспекция; командир на тежката артилерийска бригада в 1. армия; началник на артилерията в Щаба на Действащата армия; помощник-инспектор на артилерията; професор по артилерия.
Награден с Орден "За храброст" IV-та степен, 1-ви и 2-ри клас; Орден "Свети Александър" III-та степен, IV-та степен с мечове по средата; Орден "За военна заслуга" 5-ти клас на обикновена лента; Орден "За гражданска заслуга" III-ти степен; Орден "За заслуга" на обикновена лента.
Автор на "Наставление по стрелба с пушка"; "Поуки за артилерията от войната (1915-1918 г.)"; "Употребяване на артилерията при атаката и отбраната на предварително укрепена позиция"; "Експлозиви, бойни газове и вътрешна балистика"; "Стрелба с пехотното оръдие"; "Външна балистика"; "Действителност на стрелбата и управление на огъня в дивизионната артилерия"; "Устройство на пехотното оръдие" и др.

19. Генерал-майор Петър Ганчев (1874 - 1951)

Роден през 1874 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София и Николаевската генералщабна академия в Санкт-Петербург.
Служи в Лейбгвардейския ескадрон; командир на Лейбгвардейския ескадрон; офицер за поръчки към Щаба на армията; военен аташе в Белград; военен аташе в Берлин; командир на 1. конен полк; началник-щаб на 1. пехотна дивизия; военен пълнощник към Германския император; флигел-адютант на Царя. Пълномощник на България при преговорите и член на делегацията при подписването на Брест-Литовския мирен договор с Русия.
Награди: Орден „За храброст“ III-та степен, 1-ви и 2-ри клас.

20. Генерал-лейтенант Иван Семерджиев (1877 -1959)

Роден през 1877 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище.
Служи в 1. и 9. артилерийски полкове, Артилерийския отдел, Военното училище, Артилерийската инспекция, Артилерийската стрелкова школа, началник на Държавната военна фабрика и инспектор на Пограничната стража.
Награден с Народно орден „За военна заслуга“ IV степен.

21. Генерал-майор Константин Григоров (1878 - неизв.)

Роден през 1878 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище и Военната академия в София.
Служи в 1. и 4. артилерийски полкове; следовател в Русенския военен съд; председател на полевия военен съд на 4. пехотна Преславска дивизия; началник на военно-съдебна част; подпредседател на Великотърновската дружба „Трапезица“.
Награден с Народно орден „За военна заслуга“, IV степен, на военна лента.

22. Генерал от пехотата Константин Соларов (1881- 1959)

Роден през 1881 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София и Военна академия в Турин. Служи в Лейбгвардейския конен полк; щаба на 6. пехотна дивизия; началник на разузнавателната секция в Щаба на 5. армия; преподавател по военна история във Военното училище; помощник-началник на Военноисторическата комисия; началник-щаб на

3. бригада на 6. пехотна дивизия; старши адютант на 1. конна дивизия; началник-щаб на 1. конна дивизия; помощник-командир на 3. конен полк; командир на 6. конен полк; помощник-началник на Канцеларията на Министерство на войната; командир на 5. пехотна дивизия; началник на 3. инспекционна област - началник на Шуменския гарнизон; началник на 3. военноинспекционна област; началник на 1. военноинспекционна област. Член на Съюза на учените и писателите.

Награди: Орден "За храброст" III-та и IV-та степен, 1-ви и 2 -ри клас; Орден "Свети Александър" III-та степен; Орден "За военна заслуга" II-ра степен.

Автор: "Балканският съюз и освободителните войни през 1912-1913г."; "България и Македонския въпрос. Причините за Балканските войни"; "Записки по военна история" "Руско-турската война през 1877-1878"; "Сръбско-българската война през 1885"; "Турско-българската война през 1912-1913"; "Лекции, четени през учебната 1914-1915"; "Миналото наше величие"; "Мисли върху изпитанието в казармата"; "Моралът на болшевизма"; "Освободителното движение през XIXв."; "Политическият морал след световната война"; "Психологически основи на войната" Ч. I-II"; "Понятие за психо-физическото развитие"; "Пътни бележки. Разновидни впечатления из Бесарабия"; "Сведения за психологията"; "Сведения за социологията"; "Сръбската национална политика в миналото"; "Упътване за написване и напечатване военната история на България след Освобождението"; "Християнският морал"; "Цар и отечество"; "Някои поуки от дейността на нашата конница в Добруджа" и др.

23. Генерал-лейтенант Никола Марков (1888 - 1974)

Роден през 1888 г. във Велико Търново. Завършил Военното училище в София.

Служи в 20., 68. и 1. пехотни полкове; Школата за запасни офицери; комендант на лечебните курорти; началник на вещева секция; адютант във Военното училище; старши-адютант на 1. пехотна дивизия; началник на 17. пограничен участък; началник на Варненското бюро за набиране на доброволци; помощник-началник на 6. пограничен сектор; командир на 16. жандармерийска дружина; командир на дружина в 8. пехотен полк; началник на Варненско военно окръжие; 4. и 7. пехотни полкове; помощник-командир на 4. пехотна дивизия; офицер за поръчки към Щаба на армията; командир на 4. пехотна дивизия; Инспектор на пехотата. Награди: Орден "За храброст" IV-та степен, 2-ри клас.

Автор: „Военна хрестоматия“; „Ръководство със списък на учебни помагала за офицери и подофицери по възпитание и обучение на войниците“.

24. Генерал-майор Иван Иванов (1886 –1964)

Роден през 1886 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище

Служи в Дисциплинарната рота и във Военното училище, началник-щаб на 2. бригада от 2. пехотна дивизия, началник на секция в Щаба на действащата армия; командир на 13. пехотен полк; началник на пехотния отдел в Школата за ротни, батарейни и ескадронни командири; началник на Военната академия; командир на 3. пехотна и 5. пехотна дивизии, началник на 2. военноинспекционна област.

Награден е с Военен орден „За храброст“ IV степен, 1 клас., Народен орден „За военна заслуга“ IV степен с военно отличие.

25. Генерал-лейтенант Никола Хаджипетков (1891- 1949)

Роден през 1891 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище и Военната академия в София. Служи във Военното училище; 18., 31. и 5. пехотни полкове; началник на Картечното училище при 1. армия; 19. и 10. погранични участъци; 10. пехотна дружина; началник на Търновското бюро за набиране на доброволци; помощник-командир и завеждащ горската служба в 13. жандармерийска дружина;

началник на секция в Щаба на армията; командир на 1. жандармерийска дружина; командир на учебната дружина в Школата за ротни, батерейни и ескадронни командири; завеждащ тактико-стрелковата подготовка в пехотния отдел на Стрелковата школа; началник на отделение в Щаба на армията; командир на 6. пехотен полк; началник на отделение в Щаба на армията, началник на Пехотната школа; началник на Военната академия; командир на 8. пехотна дивизия; началник на Военните учебни заведения; началник на Военното училище; завеждащ курсовете за ротни, дружинни и полкови командири; помощник-началник на Щаба на армията; началник на Щаба на армията.

Награди: Орден "За храброст" IV-та степен, 1-ви и 2-ри клас;

Орден "Свети Александър" V-та степен с мечове по средата, 3-та степен без мечове;

Орден "За военна заслуга" II-ра и V-та степен на военна лента

26. Контраадмирал Сава Иванов (1891 - 1958)

Роден през 1891 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София и морски кадетски курс в Санкт Петербург. Същата година специализира морско въздухоплаване в Германия. Потомък е на Кольо Фичето. Служи в Портовата рота на флота; вахтен началник на кораба „Дръзки“; на кораба „Надежда“; на Подвижната отбрана и флаг-офицер на отряда миноносци; командир на кораб; командир на водосамолетната станция във Варна. Член на Главното управление на Народния морски сговор и редактор на сп. „Морски сговор“; чете лекции по метеорология, океанография и морска авиация за офицери и води корабоначалническия курс за гражданския флот; началник на Военноморското училище; командир на минната дружина; командир на морската бригада; командир на Дунавската флотилия; командир на Военноморския флот (като командващ морската дивизия); директор на Черноморския научен институт към Българския народен морски сговор. Автор на „История на Дунавската флотилия за периода 1879 – 1935 година“; „Противоподводната и противовъздушна отбрана на морското крайбрежие“; „Правилник за управление на българския флот в мирно време“; „Библиография на Черно море и крайбрежието му“.

27. Генерал-майор Никола Алексиев (1894 -1978)

Роден през 1894 г. във Велико Търново. Завършва гимназия в Търново и Военното училище в София. Служи в 9., 18., 38. и 7. пехотни полкове; 13. жандармерийска дружина; началник на Шуменското военно окръжие; интендант на Държавната военна фабрика в Казанлък; помощник-началник на Пехотната школа; командир на 4 и 6. пехотни полкове; командир на 17. пехотна дивизия.

28. Генерал-майор Стефан Бояджиев (1895 - 1972)

Роден през 1895 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище и Военната академия в София.

Служи в 8., 18. и 4. артилерийски полкове; адютант в 8. артилерийска бригада; 4., 7. и 6. дивизионни артилерийски полкове; Военната академия; 2. армейски артилерийски полк; командир на 6. дивизионен артилерийски полк; Дирекция за гражданска подготовка и мобилизация; началник на Главното интендантство; началник на Интендантския отдел; Награди: Орден "За храброст" IV степен, 2-ри клас.

Орден "За военна заслуга" V степен на военна лента.

29. Генерал-лейтенант Георги Марков (1886 -1966)

Роден през 1886 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София.

Служи в 18., 50., 38. и 5. пехотни полкове; Военното училище; адютант на Военното аташе в Брюксел; командир на 7. и 8. пехотни полкове; началник на 4. пограничен сектор; началник на

6. пограничен сектор; командир на 4. и 3. пехотни дивизии;
Главен интендант; командир на 3. пехотна дивизия; началник на 2. военноинспекционна област (2. армия).

30. Генерал-майор Иван Попов (1868 -1925)

Роден през 1868 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София.

Служи в 20., 17. и 15. пехотни полкове; началник на отдел в Моравската военноинспекционна област.

Награди: Орден "За заслуга", Народен орден „За военна заслуга“, V ст.; Орден „За храброст“ IV степен, 2 клас; Орден "Св. Александър" IV степен с мечове в средата и Германски орден "Железен кръст".

31. Адмирал Сава Стефанов (1884 -1970)

Роден през 1884 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София, курс за морски офицери към Щаба на флота и Минен електротехнически офицерски клас. Специализира подводно дело в Германия. Служи на кораба „Надежда“; в Дунавската флотилия; командир на миноносеца „Строги“; преподава в Морското машинно училище; началник на Флотския арсенал и командир на Портовата дружина; начални-щаб и началник на флота. Член на Морския сговор.

Награждаван е с Орден „Св. Александър“ IV степен, „Народен орден за военна заслуга“ IV степен, Италиански „Орден на короната на краля на Италия“ и орден „Св. Мавриций и св. Лазар“.

32. Генерал-майор Иван Тулешков (1886 - 1959)

Роден през 1886 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София и Военната академия в София. Служи в 7., 3. и 10. конни полкове; 3. конна бригада; командир на 8. жандармерийски конен полк; работи в Министерството на войната. Награден с Орден "За храброст". Автор на "Дейци на южнославянското единство".

33. Генерал-майор Христо Антонов (1886 - 1958)

Роден през 1886 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище в София. Началник на Школата за запасни офицери; началник-щаб на 3. военноинспекционна област; Награди: Орден „За храброст“ IV степен, 1-ви клас; Орден „За военна заслуга“ V степен.

34. Генерал-майор Михаил Беджев (1893 г. -1978 г.)

Роден през 1893 г. във Велико Търново. Служи в 5. пехотен полк; 7. пограничен сектор; адютант на 5. пехотна дивизия; командир на 4. тежкокартечна дружина; началник на секция в щаба на 7. пехотна дивизия; началник на щаб на 7. пехотна дивизия; командир на 8. пехотен полк; командир на 28. пехотна дивизия.

35. Генерал-майор Крум Колев (1890 -1970)

Роден е през 1890 г. в Велико Търново. Завършва Военното училище в София.

Служи в 20., 5. и 6. пехотни полкове; 7., 16., 19., 10. и 11. пограничен участък; Търновско военно бюро; помощник-интендант на 9. пехотен полк; началник на Русенското военно бюро; 11. жандармерийска дружина; началник на секция в Канцеларията на Министерство на войната; командир на 21. пехотен полк; командир на 9. пехотен полк; началник на Пехотната школа; началник на Военното училище; директор на Географския институт; началник-щаб на Военния съюз; Министър на вътрешните работи и народното здраве; Награден с Орден "За храброст" IV степен, 1-ви и 2-ри клас.

Автор на "Спомени от дейността на Военния съюз на българските офицери и за моето участие в него".

36.Генерал-майор Петър

Атанасов (1880 -неизв.)

Роден през 1880 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище.

Служи в 18.,20., 5. и 3. пехотни полкове; интендант в Щаба на жандармерията, командир на 27. пехотен полк.

37.Генерал-майор Димитър

Узунов (1884 -неизв.)

Роден през 1884 г. във Велико Търново. Завършва Военното училище.

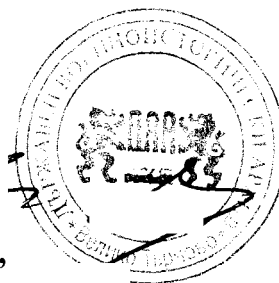
Служи в 5. и 15. артилерийски полкове; Варненски укрепен пункт; командир на 2. армейски артилерийски полк; началник на отделение на 3. военноинженерна област; флигел-адютант в свитата на Царя; Инспектор на артилерията.

С уважение,

СВЕТЛИН РАДЕВ

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ

„ДЪРЖАВЕН ВОЕННОИСТОРИЧЕСКИ АРХИВ”

КЗМ БХ. № 1143 / 29.02.21

ОБЩИНА В. ТЪРНОВО
пощ. код 5000

РЕГИСТРАЦИОНЕН ИНДЕКС И ДАТА

12.03.21

ДО

КОМИСИЯТА ЗА ИЗБОР НА

„ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО”

48-889-2/02.03.21

ПИСМО ЗА ПОДКРЕПА

от КОМИТЕТ „ГЕНЕРАЛ САВА МУТКУРОВ”, представлявано
от Проф. Георги Камарашев, в качеството му на
председател на комитета.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Ние членовете на Комитет „Генерал Сава Муткуров”:

1. Проф. Георги Камарашев
2. Проф. Михаил Харалампиев
3. Проф. Милко Палангулски
4. Доц. Марко Златев
5. Майор Иванка Георгиева
6. Адвокат Николай Илчев
7. Венелин Иванов

Подкрепяме направеното от директора на дирекция „Държавен военноисторически архив” г-н Светлин Радев предложение за посмъртно удостояване със званието „Почетен гражданин на Велико Търново” българските офицери, родени във Велико Търново и произведени в генералско звание до 1945 година.

Тези достойни наши съграждани, тънали в забвени и охулвани дълги години, са се сражавали във войните за освобождение и национално обединение на България, отстоявали са независимостта и държавността, извършвали са геройски подвизи, превземали са непревземаеми фортове, печелели са битки с многократно превъзхождащ ги противник.

Много от тях са били не само хора на пагона но и държавници, интелектуалци, книжовници и просветители! Кройно време е те да заемат досотйно място сред бележитите наши съграждани!

25.02.2021 година

Гр.В.Търново

Председател на Комитет „Генерал Сава Муткуров”:

) (проф. Г. Камарашев)